

Κι' ἐδῶ, Πριγκήπισσα χρυσῆ,
 'μιλοῦν τὰ Γαλλικὰ φερσί,
 μὲν ζούρ, ὄρεθουάρ, μεροί...
 καλῶς μὰς ἐφθασε καὶ Σὺ.

**Ἐλθὲ ποικιλοτέρα
 ἄστῆς νύφης τὸν πατέρα.**

Φ.— Ἵποδοχ' σὰς κάνομε κι' ἐμεῖς οἱ δύο τοίροι...
 πολλὰ πικρὴ τῆς κόρης μας, ἀς ποῦμε καὶ τοῦ κύρη.
 Ρολάνδος ὀνομάζεσαι κι' ἔχεις εἰς τὰς εἰς μέτρο,
 κι' ἦτο πατέρας σου τρανός,
 ὁ Μποναπάρτης ὁ κλεινός,
 ποῦ τὸν ἐλέγαν Πέτρο.

Τὴν βίβλον τῆς γενέσεως
 τῶσαν Βοναπαρτῶν
 ἴστας ὥρας τῆς ἀνίσσεως
 τὴν μελετῶ σκιρτῶν.

Ὁ Πέτρος ἦτον ἐγγονός
 ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ,
 καὶ τοῦτος ὁ Λουκιανός
 — βάστα, καμμένη νοῦ—
 θεαροῦ πῶς ἦτον ἀδελφός τοῦ πάλαι Ναπολέοντος,
 τοῦ βρυχωμένου λέοντος.

Τουτέστιν ὁ Λουκιανός ἦν πάππος τοῦ πατρὸς σου,
 ὁ Πέτρος δὲ γεννῆτωρ Σοῦ, καὶ Σὺ τῆς θυγατρὸς σου,
 ποῦ Γεωργίου Πρίγκηπος κυρία θὰ γενῆ
 καὶ μὲ τοὺς Μποναπάρτηδες θὰ κάνῃ συγγενῆ
 τὴν σύγγρονον Ἑλλάδα,
 σοφὴν ψευτοφυλλάδα.

Ἐχεις καὶ σπῆτι' στὸ Παρί,
 ποῦ κόσμος χάσκει κι' ἀπορετ
 ἐμβρόντητος μπροστά τοῦ
 γιὰ τὴν λαμπρότητά του.

Κι' ἄνθρωπος γραμμάτων εἶσαι,
 καὶ τὸν ἔχεις τὸν ἀργύρη,
 καὶ μ' ἔχεις τὸν συγκινησῆσαι
 ἔσ' ὅν τεχνῶν τὸ πανηγύρι.

Εἶσαι λόγιος ἀλλήθεια κι' ἔχεις λόγιο σαλόνι
 κι' ἔρχεται λογίων κόσμος, ὅπου δὲν χωρεῖ βελόνι.
 Τῆς μαθησέως τὰς γνώσεις δὲν τὰς κρίνεις περικτάς,
 καὶ τῶν Ἀλπεων, Ρολάνδε, τὴν χωρίδα μελετῆς,
 κι' ὅποιος γιὰ λεφτὰ δὲν ἔχει τὰ ματάκια του γαρίδες
 τοῦτος κάνει καὶ μελέταις γιὰ διάφορας χωρίδες.

Εἶσαι προσφιλεὶς ἱππότης
 καὶ τραπέζια δίνεις πρώτης
 μὲ περίφημα κρασιὰ
 σὰν κι' ἐκεῖνο τοῦ Μπακαῆ,
 ποῦ τὴν Ἀντιπροεδρεῖαν ἔξαναπῆρε τῆς Βουλῆς
 κι' εἶχε γεῦμα' στὸν Ἀβέρωφ σὲ τριάντα προσφιλεῖς.

Τοὺς νέους δεῖνιοσοφιστὰς ἐπῆγα νὰ τοὺς δῶ
 καὶ κατὰ γῆς ἐγένοντο σαμπάνιας καὶ Βορδῶ,
 κι' ἐγὼ μαζὶ τῶν ἔπικα καὶ τραγουδοῦσα τέτοιαι:
 φῆτε καὶ πῆτε, βρε παιδιὰ, στὰ πέντε Βιλάετια.

Καὶ τὸ φαί καὶ τὸ ποτιὸ νὰ σὰς γενῆ χαλάλι,
 κι' ὅπως, παιδιὰ, δὲν μὰς λυπεῖ τοῦ κράτους ἡ σπατάλη,

ἔτσι κι' ἐδῶ γιὰ τὸν Μπακαῆ κανεῖς ἀς μὴ λυπῆται
 καὶ τὴν σαμπάνια κατὰ γῆς ἀλύπητα σκορπᾷτε.

Καθένας τώρα — τραλαλά—
 θάλασσα νὰ τὰ κάνῃ...
 ὁ κύρ Μπακαῆς νάκει καλὰ
 κι' αὐτὸς τὰ ἔξακφετῆται.

Τὸ τσοῦξανε ἄτ' ἀλλήθεια κι' ἄρχισαν τὸν χορὸ
 κι' ἄθελαν πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ Σάριξας νερό,
 γιὰτὶ Μπακαῆ παρόντος δὲν ἔπινε κανεῖς
 νερὸ Δεζαμενῆς.

Κι' ἐκύνταξαι πατέρας τοῦ κράτους καλλινίκους,
 ποῦ κρασοκατανύξεις ἐπάθανε μεγάλας,
 καὶ τοῦ Ξενοδοχείου ποτίζανε τοὺς φίλους
 μ' ἀρροστοφούς σαμπάνιας καὶ μὲ Βορδῶ μπουκαλίας.

Κι' ἦτο σὰν τοῦ Βαλτάσορ ἐκεῖνο τὸ συμπόσιον,
 ἀλλὰ χωρὶς τὰς λέξεις Θεκέλ, Μανῆς, Φαρές,
 κι' εἶδα νὰ σπαταλᾷται νύκταρ ἀβῆδες ἀμβρόσιον
 κι' ἔκλαψ' Ἀμφιτρυφῶν πλουσιῶν συμφοραῖς.

Καλῶς νῆλθη, Μποναπάρτη... χάψε χάψ' Ἑλληνογάλλε,
 λόγιε, γραμματισμένε, καὶ συμπερερε μεγάλη.
 Πάτησε σφιγγῶν ἐδάρη τοῦ πογκάλου πτολιέθρου,
 μὲ σαμπάνια ποτισμένα,
 καλοκύνταξαι κι' ἐμένα,
 τὸν ἔξηρότερον σκελεύθρου.

Ἄες με καὶ θὰ καταλάβῃς ἀπὸ μὲ τὸ κελεποῦρι
 τῶν Μουσῶν τῶν μελιρρῶτων
 πῶς ἐκ τῆς εὐαισθησίας καταστοῦν οἱ τροβαδοῦροι
 τῶν Ρωμηῶν τῶν εὐασθήτων.

Καλῶς νῆλθη, καλῶς ἦλθε με τὴν ζαχαρένια κόρη...
 ζήτ' ὁ Μποναπάρτης σκούζου κι' οἱ ἔυληνοι λιμαδῶροι.

Καὶ καρμώσιαι ποικιλίας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ρακοπούλιον ἀδελφῶν τέλειον χαρτοπωλεῖον,
 τῶσαν πλοῦτον περιελτεῖον.

Τὶ κατᾶστιχα σκαρόνει, τὶ φακέλλων τελειότης,
 ἔχει καὶ γραμμογραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον πρώτης.
 Σὰς συστήνεται κι' ἐκ μέρους τοῦ Ραμφοῦ τοῦ χαρτοδόλου...
 αἴξων ἑκατὸν ὀδόντα μέσα στὴν ὁδὸν Αἰδίου.

Κι' ὁ Ραμφοῦ ἐπικυροεῖ Καταλειθῶν τὸν κλεινὸν
 ὡς Ἵπποδευσητὴν τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας τὰς Ἀθηναϊκὰς
 τοῦ Σπύρου Παγανέλη τὰς πατριωτικὰς
 θερμῶς τὰς συνησάμενος ὄντως πατριώτας
 κι' ἔξαρσων γενναίων ἐνθουσιασῶν θιασῶτος,
 ὁ τῶσαν ἰδεῶδες τῶν νεμεσισμῶν ὁ Σπύρος,
 τὰς ἐγραφεῖν εὐγλώττω, ἀγῶως καὶ διακίρωας.

Λοιπὸν τὸ μάθατε, παιδιὰ... ἔξανάει δίχως ἄλλο
 μ' ἐκπῶσιες ἔλων τῶν εἰδῶν τὸ Λουβρο τὸ μεγάλο,
 κι' ὁ ῥέκτης Κανελλόπουλος, ἐκεῖνος ὁ Βασιλεῖς,
 γνωστοποιεῖ τοὺς φίλους
 πῶς ἔστου Σταδίου τὴν ἐδὸν θ' ἀνοίξῃ Λουβρον νέον,
 καύχημα κι' ἐγκαλλώπιμα τῆς γῆς τῶν Ἀθηναίων,
 μὲ πλοῦτον πολυποικίλων καὶ μ' ἄλα τὰ χρεῖωδη,
 κι' ἔγινε κι' ἔταιρεία
 μὲ μιλιούμα τρία,
 κι' ἴσως νὰ γίνῃ μέτοχος κι' ὁ Φακοῦλης τὸ βῆδι.